

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

امان معاشر

۲۹ سپتمبر ۲۰۱۲

رفتن به حج و حقوق مردم

در سال های نود میلادی مردم افغانستان یک خشکسالی را گذشتاندند و در قریه ای که ما زندگی می کردیم در یک هفته دو تن از همسایگان ما مریض شدند و به خاطر نداشتن ده دالر که ارزش دو خریطه سیروم بود، و فات کردند.

می گفتند یک یکنوع مرض "ابوبه" آمده که در افغانستان آن را دامنه می گویند، مریض دهن و دامن می شود و آب بدنش خشک می گردد. اگر به موقع سیروم تطبیق گردد مریض صحت خود را باز می یابد و در غیر آن "ابوبه" جان انسان را می گیرد.

در همان سال از آن قریه چند نفر به خاطر ادای حج با مصرف ۳۰۰۰ دالر به سعودی رفتند. در رابطه ملا های مسجد و بزرگان قریه تبلیغ اجرای حج را به همه می نمودند و طرق ادای حج را می آموزاندند و رفتن به حج را گشودن دروازه جنت بر روی حاجی وانمود می کردند.

گذشت آن سال نکیت بار داستانهای غم انگیز به جا گذاشت.

در زمان حاکمیت نکیتبار و بی خاصیت طالبان نیز خشکسالی بالای سر مردم بار دیگر سلطه پیدا کرد و به حیات مردم فقیر و نادار ما رنج و عذاب زندگی برانداز آفرید.

باشندگان محل ما خاطرات این روز های سخت و رنج آور را فراموش نمی کنند و ما که در آن محل نبودیم حین بازدید، رنج و عذابی را که مردم دیده بودند، به ما حکایت کردند که موی را از شنیدن آن در بدن راست میکرد.

یک باشنده قریه حکایت می کند: "از قدیم الایام مالدار ی و رمه گوسفند در کوه داشتیم. خشکسالی آمد، هیچ باران نشد، از زمین و آسمان خاک می بارید. چوپان های ما از نابود شدن پی هم گوسفندان خبر دادند. من رفتم به کوهی که گوسفندان ما در آن جا می چریدند. در حدود ۲۰۰۰ رأس گوسفند داشتیم که بیشتر آنها تا رسیدن من هلاک شده بودند. من صحنه مردن گوسفند ها را می دیدم که توان بغ زدن نداشتند.

مردم محل خود از داشتن خوردنی برای خود عاجز بودند. گوسفندان که از فرط گرسنگی می مُردند به جز از پوست و استخوان چیزی نداشتند. تعدادی از گوسفندان را به دو تیلر تراکتور بار کرده به شهر آوردم و تا آمدن به

شهر از نصف بیشتر آنها نیز نابود شدند. در شهر کسی به آنها خریدار نشد از دلسوزی تعداد آن را به یک مسجد بردم تا رایگان به یگان کس بدهم. همان روز جمعه بود قبل از این که من ابلاغ کنم که مسلمانان هرکس که ضرورت دارد و توان نگاهداری همین گوسفندان را دارند رایگان بگیرند؛ ملای مسجد اعلان کرد که پدری سه کودک گرسنه خود را که توان نگاه کردن را ندارد آورده است، اگر کسی ثوابی با خود می برد، ببرد. بعد از گفت و گو ها اشخاصی پیدا شدند که آنها را با خود ببرند.

من هم گوسفندان خود را که همچو فرزندانم دوست داشتم به آنها می گریستم. جانوران تا لحظه جان دادن به طرف من با چشم امید می نگریستند و از چشمهای من هم اشک جاری می شد. ملای مسجد اعلان دیگری کرد، دو نفر نیت رفتن حج عمره به خانه خدا را نموده اند برایشان دعا کنید. بعضی ها یگان پوش قرآن و نذر که قبلاً در نظر داشتند به دو حاجی صاحبان دادند تا به خانه کعبه برسانند. ملای مسجد سفر بخیر و عافیت را به آنها طلبید.

من در کانادا زندگی دارم چندین نامه برایم رسید که نوشته بودند: «مسجد را جای بزنس ساختند که مغایر هدایت دین و فرمایش الهی است». به آدرس داده شده رفتم بعد از ادای نماز جمعه دیدم یکتعداد جوانان هم از پسر و دختر آمده بودند تا نکاح اسلامی و شرعی را عقد نمایند که به نوبت داخل محل نکاح نزد ملای مسجد می شدند و بعد از عقد نکاح با شادی و خوشی از دروازه مسجد می برآمدند. من گفتم کار خوب است موافق هدایت دین اسلام این عقد صورت می گرفت و خانواده های انسانی تشکیل می گردید و توافق میان پسر و دختر در اسلام رکن اساسی ازدواج است و ایجاب و قبول که ارکان اسلام است همین مفهوم را می دهد. اما کسی که برایم رهنمائی کرده بود گفت: نه در این جا بزنس است. گفتم چگونه بزنس می تواند باشد؟ گفت: دختران افغان که شوهر غیر اسلامی و غیر افغانی می گیرند از رضایت والدین می پرسند و می گویند: یکمقدار پول به مسجد کمک کنند صواب شان می شود. من گفتم: این کار بد نیست مسجد جای مقدس است؛ میشه یک مقدار پول از این مدرک جمع آوری گردد به مؤسسه های خیریه و یا مهاجران که زیر خیمه ها در کابل هستند، کمک شود. در همین صحبت کسی دیگری گفت: "به دیگر جا کمک می شود یا نه معلوم نیست؛ اماگاه گاهی به حج بیت الله شریف می روند".

تبلیغ از هر جائی بخصوص از رادیو - تلویزون به خاطر رفتن حج صورت می گیرد در قسمت حج فرضی برای یک مراتب تبلیغ به جا و لازم نیست؛ ولی در قسمت حج نفلی (تمتع و عمره) شرایط و وضع نشان می دهد که حرف اضافیست. زیرا مردم ما فقیر و محتاج دستگیری اند و رفتن به حج نفلی و مصرف کردن پولی که مردم نیز در آن حق دارند به هیچ صورت درست نیست. تأسف آور این است که از طریق رادیو تلویزون حتی در اروپا و امریکا انواع حج را همه روزه تبلیغ می کنند و نیاز مردم بیچاره را هیچ در نظر نمی گیرند و در این اعلانات یاد آور می گردند که هتل چند ستاره به خاطر عیاشی و گذرانیدن روز های حج و موتر های نقل و انتقال تان نیز تهیه گردیده است.

حالا قضاوت را به شما می گذاریم و بگوئید، که آیا دستگیری از مردم فرض و لازم است و یا رفتن به حج نفلی که صرف یک میله و سیاحت است؟.

والدین دوستم رونده حج فرضی خانه کعبه اند. آنها در هر چند سال یک مراتب به ادای حج می روند که مصرف هر یک آنان در حدود ده هزار دالر است. آنها در کانادا کار نمی کنند؛ از کمک دولت و لفر "خیرات" پس انداز نموده حج می روند.

(طبق آمار بانک جهانی ۲۰۰۸ زائرین افغانستان و ایرانی که بیشتر آنها افغان بوده اند و به صورت فرضی، تمتع و عمره در همان سال به مکه رفته اند ۱.۹۳۷.۰۰۰ نفر بوده که مجموعاً ۴.۸۷۹.۰۰۰.۰۰۰ دالر به بودیجه شیخ

های عربستان ریخته اند. با یک حساب ساده سرانگشت به وسیله پولی که افغانها سالانه به عربستان می روند و به مصرف می رسانند می توان تعداد ۱۷۰.۰۰۰ خانه در شهر ها احداث کرد . یا می توان ۷۱۴.۲۸۶ فرصت شغلی دهقانی یا ۲۰۰.۰۰۰ فرصت کاری کارخانه ای برای جوانان ایجاد کرد .

بانک چنین مصارف را نادرست می داند و ما نیز یاد آور می شویم که باید این مبلغ در داخل وطن و برای مردم محتاج و بیچاره ما به مصرف برسد . بر شیوخ عرب که پول های هنگفت را غرض عیاشی در اروپا و امریکا به پای دختران زیبا روی می ریزند از نظر انسانی و اسلامی نادرست است.

هموطنان ماکه مهاجر شده اند اقارب و نزدیکان شان در افغانستان در وحشت جنگ ، گرسنگی و انواع مرض دچار اند و از سوئی تهدید سلاح انتحاری طالبان که هیچ مرز میان دوست و دشمن - ملکی و نظامی - مرد و زن را نمی شناسد؛ تن های ضعیف آنها را رنجور کرده و آنان محتاج لقمه نان و پول دارو برای در مان هستند؛ ولیک خود شان به رقابت بیشتر حج رفتن پرداخته اند و یا پولهای گزاف را صرف محافل خوشی طوی، سالگره ، شب شش و غیر می کنند.

چندی قبل دوستم که خودش توان کار را ندارد و سنیار (موسفید) است از مصرف ۲۰۰۰۰۰ دالر طوی با حشمت پسرش خبر داد.

ای دوست و ای هموطن !

نجات مریضان و کمک به محتاجان یک فریضه و افتخار است !

بزرگان پیشین مان چی نیکو گفته اند:

دل به دست آور که حج اکبر است از هزاران کعبه یک دل بهتر است

کعبه تعمیر "خلیل آذر" است دل نظرگاه "جلیل داور" است

حضرت خواجه عبدالله انصار فرموده است:

در راه خدا دو کعبه آمد حاصل یک کعبه صورت و یکی کعبه دل

تا بتوانی زیارت دلها کن کافزون ز هزار کعبه باشد یک دل

مولانا جلال الدین بلخی این شخصیت نامی علم و ادب می فرماید:

ای قوم به حج رفته کجائید کجائید معشوق همین جاست بیائید بیائید

معشوق تو همسایه دیوار به دیوار دربادیه سرگشته شما درچه هوأید

گر صورت بی صورت معشوق ببینید هم خواجه و هم خانه و هم کعبه شمائید....

(کلیات شمس تبریزی - ج ۱ ، ص ۲۳۸)

این درس ارزشمند حضرت سعدی را همه به خاطر دارند که میفرماید:

بنی آدم اعضای یک پیکر اند که در آفرینش ز یک جوهر اند

چو عضوی به درد آورد روز گار دیگر عضو ها را نماند قرار

تو کز محنت دیگران بیغمی نشاید که نامت نهد آدمی

جناب حاجی صاحب چند مرتبه ای و خراج چند صد هزار دالری!

بیا از خدا بترس؟ همسایه گرسنه ات را دستگیری کن که خداوند (ج) عبادت خود و کمک به فقراء را یکجا در آغاز

قرآن سورة " البقره " این گونه دستور داده است:

« وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ - ترجمه : از هر چیزی که روزی شان کردیم، به فقیران و محتاجان انفاق کنند » آیه سوم (۳)

همچنان خداوند در سوره " اضحی " می فرماید :

« فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ - و اما اسائِلَ فلا تنهر - ترجمه: و تو یتیم را هرگز میازار-

و فقیر سائل را هیچ گاه از دروازه ات بدون کمک مران ».

(آیات ۹ - ۱۰ پاره سی ام قرآن مجید)

می دانید، شاگرد مکتب در گرما و سرما زیر چوبتره چوبی ، روی زمین می نشیند ؛ بیوه بیچاره و یتیم که در کنارت حیات به سر می برد نان خشک ندارند و شب با رنج و عذاب به خواب می روند و اطفال شان گرسنه اند.

علامه اسماعیل بلخی می فرماید:

چسان آسوده بتوان خفت "بلخی" دل همسایه گر سیلاب غم داشت

و یا مریضی که از بی درمانی و نداشتن پول دارو و درمان در محل زندگی ات جان می دهد و زندگی را پدرود می گوید، چگونه می توان درمورد آنان بی تفاوت و غیرمسئول باقی ماند .

خاطر خدا را در نظر بگیرید؛ به خاطر فریب مردم به حج نفلی و اضافی نروید؛ دستگیری مردم مستأصل و بیچاره صد بار بیشتر از چنین حج ، فرض است. بیائید فرض را به جا کنید و از نفل بگذرید.

از آنچه گفته آمدیم به این نتیجه می رسیم و قضاوت را نیز به شما می گذاریم که بگوئید : اگر ترازویی را در میان بگذاریم ، ثواب حج نفلی را در یک پله ترازو و کمک کردن و مدد رسانیدن به یک فقیر و بیچاره و تأسیس یک مؤسسه خریه را در پله دیگر آن وزن نمایم ، سبک و سنگینی پله های ترازو را محاسبه کنیم نتیجه نهائی چی خواهد بود.

باز هم قضاوت و انصاف به دست شما است.

مصارف یک شبه شهزاده گان عربستان سعودی یک میلیون دالر است.

امان معاشر، خبر نگار نشریه زن

<http://www.youtube.com/watch?v=qHXgK5i70mA>

<http://www.youtube.com/watch?v=QBTIBrNjKoA&feature=related>

http://sapidadam.com/images/articles/2012_09/5829/u2_new.PNG